

wanneer zy eene groote gekasseide beroiken, eene provinciale gekasseide of eenen gekasseiden buertweg verzeleken aan de steenwegen aengaende de toepassing der wetten en reglementen op de politie van het gory, en hunne reis voortzetten met 2 paerden alleenlyk, mits het derde weder in te spannen, indien zy in de noodzakelykheid zyn op nieuw eenen aerdeweg te berijden. Deze doonwyze zou niets onwettig hebben, en zou de instroom der landbouwers met degene der wegen overeenbrengen.

Door de voorgaende overwegingen, denk ik, Mynheer de Gouverneur, dat de uitzondering ten voordeele van den landbouw door art. 8 der wet van venlose gewettigd, voldoende is, en men zou, zonder de openbare belangen van het geyraep op de gekasseide wegen en op de gekasseide buertwegen te hinderen, aan de landbouwers niet kunnen toelaten hunne oprangsten buiten hunne bebouwingen te vervoeren by middel van voertuigen, die aan de voorwaerden tot heden aangenomen niet zouden voldoen.

Ik zal door eene laatste opmerking eindigen: in de provincie Luik, waar de schepaerd des gronds de circulatie moeijelyk maakt, hebben de landbouwers van vele gemeenten twee paer raders tot den dienst bestemd van eenen zelve wagen. Het eene dient tot de bebouwing der landen; het andere tot het vervoeren der oprangsten naar de merkten: dit gebruik zou in andere deelen des lands nuttiglyk kunnen gevolgd worden, zonder dat de landbouwers, uit dien hoofde, zich eene zeer merkelyke uitgaaf zouden moeten opleggen.

Geliefte dezen omzendingbrief aan de gemeente-besturen uwer provincie mede te deelen.

De Minister van binnenlandsche zaken,
(Get.) KAR. ROGIER.

De voorgaende omzendingbrief zal in het Memoriaal van administratie gesloten worden, met uitnodiging van de gemeente besturen deszelfs inhoud aan hunne ingezetenen kenbaar te maken.

Hasselt, den 30 april 1859.

De Gouverneur,
GRAEF T'SERCLAES.

M. de minister van eerediensten in Frankryk heeft aan de aertsbisschoppen en bisschoppen eenen omzendingbrief gerigt betreklyk den aengevangen oorlog en het politiek van het fransch gouvernement in Italië. Wy laten hier de vertaling van dezen omzendingbrief volgen:

« Mounseigneur,

De italiaense kwestie kon op eene vreedzame wyze worden opgelost. Dit was de oeprege wensch des Keizers, die zulks ten duidelykste heeft doen blyken door regtinniglyk al de voorwaerden by te treden, welke de groote bemiddelende mogendheden nuttig oordeelden voor den goeden uitslag van het kongres en voor de rust van Europa. Maar op het oogmerk zelve dat al de moeijelykheden uit den weg scheuen te zyn geruimd, heeft Oostenryk, met ééne slag de aengekoonde onderhandelingen verbryzende, den oorlog gewild ea verklaard. Het trekt aldus de verschrikkele verantwoordelykheid der gebeurtenissen op zich, en geheel de wereld zal zyn gedrag en inzichten beoordeelen.

Het is van belang, Mounseigneur, de geestelykheid in te lichten over de gevolgen eener worsteling die onvermydelijk geworden is. Men heeft volgens de driften en de verschillende belangen de rol uitgeleid die Frankryk in het midden der tegenwoordige omstandigheden gaet nemen. De Keizer heeft er, voor God, aen gedaucht en zyne welgedende wysheid, krachtigheid en trouwhertigheid, zullen noch aan den godsdienst noch aen het land ontbreken. De vorst die aen den godsdienst zoo vele bewyzen van eerbied en vlekkefheid heeft gegeven, die, na de slechte dagen van 1848, den H. Vader naar het Vatikaen heeft

wanorde liggen tusschen de kinderspeelingen en andere voorwerpen: slaet er maar stoutelyk de hand op, altyd het orderwoord aan het oer des koopmans uitsprekende. . . . verwydert u vervolgens verre van de nieuwigierigen, en naeit die plaetjes op de wambuizen die gy aen hebt; de yzeren panzers zyn verboden, maar men spreekt niet van degenen die met lood omzet zyn. Als men u zal zien terug verschynen, zal men laghen, men zal roepen: Ziet, ziet die Zotten van sint Lieven, hoe koddig zy opgetakeld zyn; licht mede, myne vrienden, maar vooral bewaar zorgvaldig uw geheim.

Wel, wel, dat zullen wy doen! riep de menigte, die opgetogen was van verwondering over de schrandere uittewen van Matthys Bloc.

En als wy dat alles zullen hebben, wat zullen wy moeten doen? vragde een onde wambuismaker die er iets verlegen zag.

Morgen avond vreedzaamlyk binnen Gent terugkeeren met onze roemlyken patroon, hernam Bloc, en rond de relikwiekas dansen en springen geluyf echte Zotten van sint Lieven.

Maer . . . zegden nog eenige andere stemmen.

Hebt gy in ons betrouwen ja of neen? schreuwde de redenaar die van zyn geduld begon te verliezen.

Ja, ja, wy zullen u overal opvolgen, was het antwoord der ambachten.

Morgen, vervolgde Bloc, zullen wy te Gent de officieren van mounseigneur niet weinig spyl en werk leveren. Men zal van ons hooren spreken, myne vrienden. Wy gaen een soep brassen die bitter zal smaken en duer zal kosten aen degenen die er zullen van proeven. Maar, tot morgen avond, geen woord over helgen hier komt plaets te hebben; dood aen den verrader die ons geheim zou willen verkoopen! Thans op de knieën, lieve kinderen, aenroep onzen heiligen patroon, dat het mirakuleus water uwen moed versterke en onze stoute onderneming zegene,

terug gebracht, is de sterkste steun der katholyke eenheid, en hy wil dat het opperhoofd der Kerk geëerbiedigd worde in al zyne regten als wereldlyken soeverein. De vorst, die Frankryk van de invallen van den demagogischen geest gered heeft, kan noch de leerstellingen noch de overheersching van dien geest in Italiën goedkeuren.

Maer in dit land, waar de vreemde onderdrukking de oorzaak is van aenhoudend lyden en ontroeringen, geloofde de Keizer, met de ondervinding en de gerechtigheid, dat de grootste weldaad voor de gouvernementen is van hun onafhankelyk bestaan te herstellen, alsmede hunne vryheid van handelen, en de moeijelykheid om, zonder vrees voor omverwerpingen, aen de welvaart en den weligen vooruilgang der volkeren te arbeiden. Deze praktische, edelmoedige en christelyke denkbeelden strekken om de openbare orde en den eerbied voor de soeveriniteiten, in de italiaense Staten op vaste gronden te stichten.

Dat zyn de gevoels zynere Majesteit, zoo dikwyls door hare daden veropenbaard en welke zy komt te bevestigen in het edele manifest, dat aen de natie gerigt is. Zy moeten in het heet der fransche geestelykheid zoo veel geruststelling als dankbaarheid doen geboren worden. De Keizer en het leger zullen welhaest in de tegenwoordigheid des vyands zyn; dat God Frankryk en den Keizer beschermel Dit vurig gebed, ik hen er van oertuigd, Mounseigneur, zal dat zyn der gansche geestelykheid, neergeboren voor den voet der altaren en zich aldus aansluitende aen de verlangens en de ontroeringen des vaderlands.

(Getekend) ROULLAND.

DE VLUGT VAN BOLONIEN.

Louis-Napoleon in 1831 te Bolonien.

Ter gelegenheid van den oorlog in Italiën, deelt de schryver der belangryke BRIEVEN UIT DE RESIDENTIE, in het te Amsterdam verschynende *Nederlandsch Magazyn*, een zeer belangryk artikel mede. Na gevraagd te hebben, of de *vlucht van Bolonien* thans moet gewroken worden, vertelt de schryver het volgende over de lotgevallen van den tegenwoordigen Keizer der Franschen:

Het was in 1831. Geheel Italiën, van de Alpen tot de vuerbaek van Messina, had door de Fransche omwenteling van 1830 getrid; de Romagna was in opstand; de beide zonen van de gewezen Koningin van Holland, Napoleon en Louis, waren daerheen getrokken en waren tot aenvoerders van het leger der opstandelingen gekozen. De verdedigings-operatiën van Foligno tot Civita Castellana werden door de beide jongelingen geleid; maar tegengewerkt door hunne eigene bloedverwanten, die aen het gelukken van den opstand twyfelden, moesten zy hunne bevelhebberschap nederleggen, en als eenvoudige vrywilligers namen zy te Bolonien dienst.

Intusschen had het Toskanaense bewind te kennen gegeven dat het groot hertogdom voor hen gesloten zou zyn; terwijl de oostenryksche gezant er had bygevoegd, dat zy voortaan ook niet meer in hun vroeger toelugtsoord, Zwitserland, geduld zouden worden. Uit Roomen schreef hun oom Jérôme, aen hunne moeder Hortense, die zich te Florentien bevond, om haer te waerschuwen, dat hare zonen verloren zouden zyn, indien zy door het oostenryksche leger gevangen werden genomen.

Dat leger was de Romagna reeds binnengerukt en marcheerde naar Ravenna. De zaak der opstandelingen was hopeeloos. In den grootsten angst wist Hortense zich evenwel nog, door tusschenkomst van een engelschen vriend, een pas te verschaffen, waer op zy vermeld stond als eene engelsche dame, die met hare beide zonen door Frankryk naar Londen reisde.

Met dit stuk gewapend, begaf de moedige vrouw zich op weg om hare kinderen op te zoeken. Zy kwam te Foligno en stapte daer in een afgelegen logement af. Zy

Ten zelfden tyde vulde die man, die de staetkundige dweepery zoo wel met de godsdienstige opgetogenheid wist te paren, zynen zwart lederen kaproen met water op uit de geheilige fontein, en besproeide er mede zyne neergelieuede en begeesterde aenhoorders.

Daerna regten zy zich allen op, vol hoop en moed, en verspreidden zich zoo even, ten einde de plaets vry te laten aen de godtruyckel bedegangers van den blyten, die reeds van alle kanten toekwamen by de wonderbron die door sint Lieven geheiligd werd.

IV. — De blyde inkomst.

Den zontag 28 juny des jaers 1467, moest er in de goede stad Gent gerucht, gevoelt, groete vregd wezen. Van twee uren des morgens hoorde men reeds verre heen het heerlyke gelui der groote broemklok. Dit prachtig en bewonderenswaardig stuk was gegoten geweest in 1317, en door eene dichteryke overeenstemming, waer van de middeleeuwen zoo wel de geheimen kenden, had men er gewis den naam van Roland aen gegeven, ter oorzaak der verre dragt van zyn gelui, aldus de gedachtenis herinnerende van den dapperen gezel van Karol-de-Groote wiens hoorn op een afstand van 7 mylen kon gehoord worden.

In de lucht, tusschen de heete stralen eener schoone zomerzon, schalde vrolyk het klankenryk muziek der beijaerden en klokken van al de kerken, waeronder Roland de aenhoudende basparty scheen te houden. Overal bemerkte men een uitzigt van feest en lovredheid; de vregd straalde aller aengezichten door, hoewel nogtans de opschikking der groote straten eenigzins afstak met die vergenoeging die op elk's wezen te lezen stond. Want, haesten wy ons het te zeggen, uit eerbied voor den rouw van hertog Karel, die nog bitterlyk het pas geliedene verlies van zynen vader betreude, hadden de Gentenaers, in de straten waar de vorst moest doortrekken, de voorgaels hanner

had een koerier met een brief aen hare zonen belast, waerin zy hun aenhevoel zorg te dragen voor hunne veiligheid; die koerier vond de jongelieden te Forli, en zoodra Hortense dit vernam, begaf zy zich daerheen. By het eerste posthuis evenwel, waar hare reiskoeijs met versche peerden werd bespannen, bragt een man haer de tyding, dat haer oudste zoon, Napoleon, geaverlyk ziek lag. . . . dat hy gestorven was. Vier-en-twintig uren lang reisde de ongelukkige moeder geheel alleen voort, om het lyk te vinden van haren oudsten, om het leven te redden van haren jongsten zoon. Te Pesaro ontgingen haer de krachten en werd zy, in het paleis van een harer neven, meer dood dan levend, nedergelegd.

Hier kwam Louis by haer om haer te zeggen, dat zyn broeder in zyne armen gestorven was.

Maer de Oostenrykers rukten naar voorwaerts; reeds kon men hunne bajonetten in de verte zien flikkeren, terwijl oostenryksche schepen zich vertoonden op de kust. Nog een zoon was Hortense overgebleven, en dien wilde zy tot elken prys trachten te redden. Voor peerden werd gezorgd, het rytuig werd gespannen; zy moest er in gedragen worden, want uittupping van krachten belette haer het gaen. In dien toestand aenveerde zy de reis. Den volgenden morgen had zy Ancona bereikt. Ook daar bezat een der leden van de familie Bonaparte een paleis, dat grensde aen de zee. De Adriatische zee, ofschoon door vandydele schepen bewaakt, was de eenige hoop der beangste moeder. Uit de vensters van het paleis, waer tegen de golven soms aansloegen, had zy het uitzigt over de gansche haven en over de ranke vaertuigen, waerin de vervolgde republikenen de Italiaense kust moesten trachten te ontvliden. De vlugt over land scheen onmogelyk, daer het oostenryksche leger de grenzen had bezet.

Intusschen was Lodewyk Napoleon Bonaparte uitsgesloten van de algemeene kwytzschelding van straffe, die het oostenryksche legerhoofd by zyne komst in de Pauezyke Staten had afgekondigd, en werden alle de vreemdeelingen, die aen den opstand hadden deel genomen, ter dood veroordeeld. Er was dus geen oogmerk te verliezen, maar, terwijl de maetregelen tot een spoedig vertrek werden genomen, bemerkte Hortense, dat haer zoon ernstig ongesteld was. . . . hy werd door de mazelen aengetast.

De moeder behoefde thans al hare tegenwoordigheid van geest. Zy deed het voorkomen alsof haer zoon naar Korfu zou vertrekken, terwijl zy zelve ziek was geworden. By het vallen van den nacht zeilde een schip de haven uit, en niemand twyfelde er aen, of Lodewyk Napoleon had de italiaense kust verlaten. Inderdaed bevond hy zich nog in de magt zynr vyanden, en kon de minste onvoorzichtigheid hem noodlotig zyn. Den dag nadat hy ziek was geworden, ontving Hortense de tyding dat de oostenryksche generaal zyn intrek dacht te nemen in het door haer bewoonde paleis.

Dit gebeurde: de generaal liet Hortense de weinige kamers behouden, waerin zy zich gevestigd had; maar de man, belast met de gevangenneming van haren zoon, betrok eene kamer, grenzende aen die, waerin de zoon op het ziekbed lag uitgestrekt. Lodewyk Napoleon mogt niet spreken en, als hy hoestte legde zyne moeder de hand op zynen mond.

Acht dagen werden onophoudelyk in angst en gevaer doorgebracht; toen kon de tegenwoordige Keizer der Franschen vertrekken. Als livree-bediende verklee, stond hy achter op het rytuig zynere moeder. Zoo kwam men door de oostenryksche linien heen, geraekte, dank aen de tegenwoordigheid van geest van den koerier van Hortense, over de toskaanse grenzen en bereikte het dorp Camoscia, alwaar geene versche peerden te bekomen waren. Hier moest nu Napoleon III, uit vrees van herkend en overgeleverd te worden, afgemat en nog half ziek als hy was, den nacht doorbrengen op eenen hoop steenen die op de straat lag. Het gelukte de vlugtelingen eindelyk, na gestadige

huizen met zwarte draperien behangen, zoo dat men op zekere punten zoo gezegd hebben dat de stad opgeschickt was om eenen lykstoet te ontvangen.

Omrent 10 uren des 's morgens, kondigden op de vestigingen geplaatste veldslangen en andere stukken geschut de inwooners aen, dat de nieuwe graef van Vlaenderen de muren zynere hoofdstad naderde. Inderdaed, Karel had in den vroegen ochtend het kasteel van Zwynaerde verlaten om naar Gent te trekken met geheel zyn gevolg, waerby zich die groote menigte bannelingen gevoegd had welke hy 's morgens in genade ontrangen had.

Zoo als het gewoonlyk plaets greep by de inbulding van iederen vorst, trok een talryke officiele stoet, samengesteld uit al wat de stad ryk en van aanzien rekende onder het magistrat, de geestelykheid, den adel en de burgers, den hertog van Burgondië te gemoet tot aen de plaets *het Kruis van Schreyboom* genaemd, waer het godshuis van Hebberecht, ook al godshuis der zieken en der bedevaerders gezegd, gesticht was geweest. In dezen stoet bemerkte men de schepenen der Keure en der Parkoenen, de drie grootdekens der burgery, der neeringen en der wevers, de dekens, gezwoorenen en overmannen der twee-en-vyfzig ambachtsgilden der stad, allen allerprachtigst gekleed en ten meerderdeele op rykuytgedoste paerden gezeten. De geestelykerid was ook in deze gelegenheid aen hare pligten niet te kort gebleven: al wat pak of kruin droeg bogaf zich naar Schreyboom. Aen het hoofd dezee gedeelte van den stoet bevonden zich de begynen der beide Hoven, voorgegaen van hunne grootjuffers. Daerachter kwamen de ongekloosterde geestelyke ordens, het kapittel van Sint-Pharaldis, de monniken van Sint Bavo, de geestelykheid der kerken en eindelyk de bisschop van Doornyk zelf, de myter op het hoofd en de staf in de hand. Ondertusschen was er nog een ander deel der bevolking, waeronder zelfs eenige magistraten, welke niet te vreden met zich te schikken naar de gewoonlyke gebruiken, zich met hunne paerden naar

Zwynaerde begeven hadden, ten einde den hertog te begeleiden en hem meer te berokkenen.

(Wordt overloeld.)

wisseling van hoop en vrees, Frankryk te bereiken en van daer naar Londen te komen.

Dat was de vlugt van Bolonien, die zeker nog leeft in de herinnering van den Franschen Keizer — van Napoleon III, die terwyl ik dit schryf, op het punt slaet naar Toulou te vertrekken, om zich aen het hoofd te stellen van het leger der Alpen, dat Sardiniën moet binnenrukken en de Oostenrykers tegenhouden!

Raadgevingen aen de landbouwers voor de maand mei.

Indien men eene aanzienlyke hoeveelheid peerdenboonen in maart heeft gezaaid, moeten die gewassen in de eerste dagen van mei verzorgd worden; het is gemakelyk, by middel van enen krabber, den grond om te wroeten, als men de boonen in ryen heeft gezaaid met het zaituig. De omwroeting heeft tot uitwissel van voortbrengst der vrucht te vermeerderen, zonder de lengte der stammen veel te verminderen. Het dient opgemerkt te worden dat de stammen der peerdenboonen, als ze gehakt en zoo wat met gerstmeel gemengd zyn, een voortreffelyk voedsel of eerder nog een slach van geneesmiddel uitmaken, dat de krachten herstell van de gespannen, die door eenen te zwaren arbeid vermoeid zyn. Als men de peerdenboonen dorscht, handelt men wys met een deel der uitgeklopte stammen over te houden, ten einde ze in geval van nood tot dat gebruik te bestemmen.

Het is ook tyd voor het plaetsen der hoppersperren of staken. Hoe zeer men die ook verzorge, zy verslyten spoedig, dewyl men ze jaerlyks aen het onderste moet verkorten: het is het kostelykste gedeelte der hoppersperren. Er bestaet een middel om dien onkost te verminderen en de gelyker tyd de werktuigen der hoppersperren en den oogst zynere produkten eenvoudiger te maken; het bestaet nameelyk in het vervangen der staken door het horizontaal spannen van dikken yzerdraed. Het is waer, dat de uitgaaf voor aankoop van yzerdraed en van harden steen, om dien op zyne plaets te houden, aanzienlyk is. Maar daerentegen is de yzerdraed om het te gebruiken, in de plaets van staken voor het opleiden der klimmende hoppersperren.

Omrent het midden van mei, als het weder niet te droog is, zaait men de rutabagas of gele zweedsche rapen, in ryen van 30 tot 50 centimeters vaneen verwyderd. Acht dagen na hunne uitschieting, in de laatste dagen van mei, verduet men de planten, zoodat ze 40 centimeters vaneen verwyderd zyn. Op die wyze, als de aerde diep genoeg omgeploegd is en genoeg mest ontvange heeft, zullen de rutabagas zoo goed opkomen, ter plaets gezaaid zynde, als indien men ze vooreerst afzonderlyk gezaaid en vervolgens verpoot had.

Rutabaga bezet het gansche jaer het land, en dewyl zy niet beviest, biedt zy het groot voordeel boven de turneps en de wortels aen, dat men ze te velde kan laten staan, en dus over haer behoud mag gerust wezen, en de enkelyk dan behoef uit te rukken als dezelve moet verbruikt worden.

Het is gedurende de eerste hitte der maand mei, dat de mest met de meeste kracht in gisting is. Degene die niet onmiddeyk in den grond kan worden gestoken, moet men sterk indrukken. Indien men geene gedekte mestbehaerplaets bezit, moet men de mesthoopen belegen met eene dikke laag vrymoel of verlengde kleiærde.

Als de weersgesteldheid gunstig is, zyn de klavers genoeg gevoerd om eene eerste snee te leveren in de tweede helft van mei. Eenige dagen naderhand, als de bodem met nieuwe bladen begint bedekt te worden, werpt men met de hand op het veld plaeftroepoer of gezide asche, in de mate van 150 tot 200 kilogrammen per hektaer; de volgende sneden zullen die offering genoegzaam vergoeden, door den overvloed en de goede hoedanigheid van hun voeder.

In de koude en vochtige meerschen, waar de schapen,

zonder naadeel, gedurende de schoone dagen der meimaend op de weide hebben kunnen blyven, vooral als de weersgesteldheid droog en warm is geweest, zal het gras spoedig weder opgroeien, en de hooijing zal voldoende wezen, indien de kudden er van worden teruggehouden voor de tweede helft van mei.

De meimaend de gunstigste van het jaer zynde voor de voortteeling der hooibeeften en peerden, zoo behoef de landbouwer met zorg te werk te gaen by de keuze der voortteelers. Langen tyd stond er in België, voor de voortteeling peerden en hooibeeften, eene grenzeloze vryheid. Wat is daeruit voortgevoeld? Elke eigenaar van een dier, over deszelfs verdiensten verblind, bezigde het tot de voortteeling, iets waerdoor in het gansche land volstrekt gekrabbige dieren werden verspreid; men weet, inderdaed, dat by het hooivree en by de peerden, de meeste gebreken van gestel en van vorm erfelyker wyze worden voortgeplant.

Thans is de voortteeling der hooibeeften en peerden in al onze provinciën aen reglementen onderworpen; op gestelde tyden geschieden er keuringen van hengsten en stieren, en in de wedydstryden zyn er aanzienlyke premien voor de volmaakte dezer dieren uitgelooft; daerboven zyn er pryskampen voor hetzelfde onderwerp ingesteld door het toedoen der comicen en landbouw-maetschappyn. Het is diensvolgens zeer gemakelyk voor den kweeker te weten waerheen hy zich moet wenden om de beste voortteelers te vinden, en de teelt in de doelmatigste en meest winstgevende rigting te brengen.

Aerdbeving te Quito. — 5000 dooden.

Volgens de laatste tydingen uit Zuid-Amerika ontvange, zegt de *Times* van 22 maert, heeft eene vreeslyke aerdbeving byna gansche de stad Quito vernield. De kerken, kloosters en openbare gestichten liggen ten meerderen deele in puinen gestort, als ook een groot deel byzondere wooningen. De huizen die nog zyn blyven regtstaan zyn zoodanig beschadigd, dat zy onbewoonbaar geworden zyn.

De aengerigte schade wordt begroot op 3 miljoen dollars. Het zal te veel personen die by dezen schroomlyken ramp het leven verloren hebben, begrootte men op 5000, maar het is te denken, voegt de *Times* er by, dat dit getal overdren is. Een zeker getal mindere steedjes, ten noorden der hoofdstad, waren insgelyks verwoest; te Guayquil, waer ook de davering zeer groot is geweest, is er aanzienlyke schade aengerigt.

Oorlogs-tydingen.

Parys, den 10 mei.

De *Monitor* kondigt een dekreet af, by welk H. M. de Keizerin aengesteld wordt als Regente gedurende de afwezigheid van Z. M. den Keizer.

Zy zal die hooge bediening uitoefenen overeenkomstig de bevelen en onderrigtingen des Keizers, die op het Staatsboek ingeschreven zullen worden.

Prins Hieronimus, de voorzitter der groote Staets-korpsen, de leden van den Geheim-raed en de ministers zullen kennis van die bevelen nemen, en de Keizerin moet dezelve stiptelyk opvolgen.

Turyen, den 9 mei.

De Koning van Napels heeft langs diplomatieken weg verklaerd, dat hy eene stipte onzydigheid zal houden.

Londen, den 9 mei.

Men denkt hier dat onze regering, even als die van Pruisen, een volstrekte onzydigheid zal in acht nemen, ten einde den oorlog tot Italië te bejopen.

In afwachting worden er reusachtige werken voltrokken in het arsenaal van Woolwich.

Het engelsche leger zal binnen kort 250,000 soldaten onder de wapens hebben.

Parys, 11 mei.

Vertrek van den Keizer naar Italiën.

Men leest in eene briefwisseling uit Parys van 10 mei: Heden ten 5 uren en half namiddag, is de Keizer uit de Tulieren vertrokken om zich naar de statie van Lyon te begeven. Z. M. zat in een open rytuig met de Keizerin. Afdeelingen der hooiberg-garden reden voor en achter het rytuig, en deze afdeelingen waren vooraf gegaen en gevolgd van eene schroomelyke menigte volks die den stoet wilde vergezellen tot aen de statie. Vyf rytuigen volgden achter degene van H. M.

Prins Napoleon insgelyks in open rytuig, reed den Keizer eenige minuten voorop.

De Keizerin doet hare echtgenoot uitgeleide tot Montetereau, alwaar een noemaal zal plaets hebben voor veertig personen, deel makende van den keizerlyken trein. Daarna zal de Keizerin om acht uren en half met een byzonder konvooi terugkeeren naar Parys. De Keizer van zynen kant zal zonder stil te houden voortreizen tot Marseille toe, alwaar men rekent dat Z. M. morgen om een uren zal aankomen.

De geesdrift was onbeschryfelyk op den doortog van den Keizer.

De kurassiers der garde, te St-Germain gekazernerd, vertrekken morgen. Zaterdag begeeft de staf van prins Napoleon zich ingelyks op weg. Het is generaal Beaufort d'Hautpoul die benoemd is tot staf-opperhoofd van het 5^e korps, dat opgevoerd wordt om het onder de bevelen van Z. K. H. te plaetsen, en waer van MM. Ulrich en Dautemarre de afdeeling-generaels zullen wezen.

Maerschalk Canrobert heeft den 6 dezex het volgende dagorde aen zyne troepen afgekondigd:

«Alexandrien, 6 mei.

»Soldaten van het 3^e korps des Alpenlegers!

»In alleryl toegeseld uit de verschillige orden van Frankryk, om hier uwe magtige medehulp te komen brengen aen eene dappere en bevriende natie door Oostenryk

onrechtvaardiglyk aengerand, zult gy u weldra geschaerd vinden rond de opperhoofden welke de Keizer heeft verkozten om u op te leiden.

»Die opperhoofden, gy kent ze allen. Menigmael zyn zy uwe leidsmannen geweest op het slagveld, waer het grootste getal van u geleerd heeft zich op hen te gelaten.

»Voor de eerste maal mag ik, in den veldtog die thans geopend wordt, tot u spreken en u zeggen dat de eer van het opperbevel te voeren over zoo dappere soldaten als gy, voor my zoo groot is als het betrouwen dat ik heb in u en in den heilvollen uitslag die ons te verwachten staet!

»Soldaten! de spoedige marsch die gy over de Alpen komt te doen heeft aen de bezorgheid van 's Keizers gouvernement niet toegelaten u te geven al wat u noodig is: welhaest zult gy alles ontvangen, maar in afwachting zult gy in deze behoeften kunnen vergoeden door uwe zelspon-offering en krachtigheid. Gy zult u herinneren dat de krygshelden, onze vaders, die ons in deze schoone streken zyn voorafgegaan, alles ontbraken toen zy het vaandel en het vaderland met eene eeuwige roem begiftigden.

Het groot fransch leger zal niet lang meer vertooven van zich tegenover het oostenryksche leger te bevinden; zy zyn oude kennissen: het eene en het andere zullen zich herinneren dat zy elkaar gezien hebben te Lodi, te Arcole, te Morengo, te Wagram, roemvolle namen, die gy niet lang meer gaet wachten nog te doen volgen door andere even zoo luisterkinkende namen!

In het kwartier-generaal van den maerschalk-bevelhebber van het 3^e korps des Alpenlegers.

« CANROBERT. »

LAETSTE TYDINGEN.

Parys, 13 mei.

De Keizer Napoleon is gisteren donderdag in Italië aengekomen. Te Genua waer hy voet aen land gezet heeft, hebben heerlyke feesten plaets gehad. Hy heeft een oorlog-zuchtend dagorde aen de troepen toegesturd.

De Keizer van Oostenryk die ook naar het oorlogs-tooneel vertrokken is, is te Milaan in Lombardië aengekomen.

Weenen, woensdag avond, 11 mei.

Aertshertog Johan, groot-oom des Keizers, is heden te Graz overleden aen de gevolgen eener borstkwael.

Wy hebben niets vernomen wegens het oorlogs-tooneel.

Weenen, 10 mei.

De Koning en de Koningin van Pruisen zullen morgen alhier aankomen. III. MM. zullen maer eenen dag te Weenen verblyven.

De *Ost-deutsche-Post* logenstraft de tyding dat prins Windischgraets met eene zending naar St-Petersburg gezonden is.

Turyen, 11 mei.

Het officiel bulleyn kondigt aen dat de Oostenrykers die te Vercelli gebleven zyn, strooptogten doen in den omtrek van Desana. Gisteren zy langs Gravelone te Pavia binnen gerukt met 2 batterien en 20 wagens vol zieken en gekwetsten.

M. de Cavour is naar Genua getrokken ter ontmoeting van den Keizer der Franschen.

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN,

van den 7 tot den 13 mei 1859.

GEBORTENS 6. — 3 jongens, 3 meisjes.

HUWELYKEN 2. — Tusschen: Maximilian-Josef Grin, geboren te Seilles, 42 jaren, en Maria-Elisabeth-Sophia Collee, 38 jaren. — Martinus-Josefus Leenen, hoofdkerker, geboren en woonachtig te St-Truiden, 25 jaren, en Anna-Maria Bellinghausen, 32 jaren.

STERFTENS 4. — 0 mannen, 2 vrouwen, 2 jongens, 2 meisjes.

Lambertus-Hendrikus Maurissen, 18 dagen. — Antoinetta Tassin, echtgenote van Toussaint-Josef L'hoest, markraemster, geboren te Luik, 56 jaren. — Jan Hermans, 8 maanden. — Catharina Lshaye, weduwe van Fredericus Vanhove, zonder beroep, geboren te Widoie, 79 jaren.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 12 mei.

Tarwe, froment, de zak van 103 kilos. fr. 23-00 tot 25-25 af 1,00
Rogge, seigle, " 94 " " 17-75 af 0,75
Gerst, orge, " " " 20-00 tot 20-25 op 0,50
Spelt, épeautre, " " " 20-00 tot 20-50 op 0,50
Haver, avoine, " 75 kilos. 17-50 af 0,50
Brood, "ain, den kilo. 0,18

LUIK, den 9 mei.

Tarwe, froment, de 103 kilos fr. 23-30 tot 26-50 af 1,50
Rogge, seigle, " 94